

Publicerad 2012-11-07 17:54 av Gustaf Forsell

Utfärdens dubier

Ensam i den mörka drömmen
får ett sken av solen
en ljusare dröm,

men förblir sovande,

underbart att slå till ro
i utkanten av dimman

Staden ligger i dvala:
Allt som syns till
är de två uteliggarna
en av dem utan ben
den andre bär den förstnämnde
på ryggen.

De försöker slå sig
till ro under solens varma strålar

Jag begrundar mig med
att sluta glo.

Utfärden blir drastisk
den har inte slutat,
Timmen är förgången
den har inte börjat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gustaf Forsell med Poeter.se id #43040 innehar upphovsrätten